

ประโยค ป.ธ. ๓
แปล มครเป็นไทย
สอบ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

แปล โดยพยัญชนะ

๑. โส (สุปฺปพฺพุโธ สกฺโก) กิร อัย มม ชีตฺรํ ฌพฺเพตฺตฺวา นิกฺขนฺโต
มม ปฺตฺตํ ปพฺพาเชตฺตฺวา ตสฺส เวริฎฺฐจฺานํ จิโต จาติ อิมฺหิ ทฺวิหิ การณฺหิ
สฺตฺถริ อาฆาตํ พนฺธิตฺตฺวา เอกทิวสํ นทานิสฺส นิมฺนตฺนฎฺฐจฺานํ ฌนฺตฺวา ญฺญชฺิตฺตํ
ทสฺสามิตฺติ คมฺนมคฺคํ ปิพฺพิตฺตฺวา อนุตฺตรวีถียํ สุรํ ปิวนฺโต นิสฺสิทฺติ ฯ อถสฺส
สฺตฺถริ ภิกฺขุสงฺฆปริวฺเต ตํ จานํ อากเต สฺตฺถา อากโตติ อารโจะสุํ ฯ โส อาห
ปฺรโต คจฺจนฺต ตสฺส วเทถ นายํ มยา มหฺลลกตโรติ นาสฺส มคฺคํ ทสฺสามิตฺติ
ปฺนปฺปฺนํ วุจฺจมาโนปิ ตเถว วตฺตฺวา นิสฺสิทฺติ ฯ สฺตฺถา มาตฺถลสฺส สฺนฺติกา มคฺคํ
อลภิตฺตฺวา ตโต นีวตฺตฺติ ฯ โสปิ เอกํ จารปฺริสฺสํ เปเสสิ คจฺจนฺต ตสฺส กถํ สฺตฺตฺวา
เอหิตฺติ ฯ สฺตฺถาปิ นีวตฺตฺนฺโต สิตํ กตฺตฺวา อานนฺทตฺถเเรน โโก นุ โข ฆนฺเต
สิตปาตฺถกมฺมสฺส ปจฺจโยติ ปุญฺโฆ อาห ปสฺสสิ อานนฺทํ สฺปฺปพฺพุทฺทฺชนฺติ ฯ
ปสฺสามิ ฆนฺเตติ ฯ ภาริยํ เตน กมฺมํ กถํ มาทิสฺสสฺส พุทฺทฺสสฺส มคฺคํ อเทนฺเตน
อิโต สฺตฺตฺตเม ทิวเส เหาฎฺฐาปาสาเท โสปาณปาทมฺมุเล ปจฺวี ปวิสิสฺสตีติ ฯ
จารปฺริโส ตํ กถํ สฺตฺตฺวา สฺปฺปพฺพุทฺทฺสสฺส สฺนฺติกํ ฌนฺตฺวา ทิ เม ภาคิเนยฺเยน
นีวตฺตฺนฺเตน วุตฺตฺนฺติ ปุญฺโฆ ยถาสฺสํ อารโจะสิ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. โส ตสฺส วจฺนํ สฺตฺตฺวา นทานิ มม ภาคิเนยฺยสฺส กถาโทโส อตฺถิ
อทฺฐา ยํ โส วทตี ตํ ตเถว โหติ เอวํ สฺนฺเตปิ นํ อิทานิ มุสฺสาวาทน
นิกฺคณฺหิสฺสามิ โส ทิ มํ สฺตฺตฺตเม ทิวเส ปจฺวี ปวิสิสฺสตีติ อนิยเมน อวตฺตฺวา
เหาฎฺฐาปาสาเท โสปาณปาทมฺมุเล ปจฺวี ปวิสิสฺสตีติ อาห อิทาทานิ ปุญฺญาหา

ตัม จานัน น กมิสฺสามิ อถ นํ ตสฺมี จาเน ปจวี อปฺวิสิตฺวา มุสาวาทน
 นิคฺคณฺหิสฺสามิตฺติ ฯ โส อตฺตโน อฺปโกชชาตํ สพฺพํ สตฺตมฺมิกสฺส ปาสาทสฺส
 อฺปรี อโรเปตฺวา โสปาณํ หราเปตฺวา ทวารํ ปิททาเปตฺวา เอเกกสฺมี ทฺวาร
 เทว เทว มลฺลเ จเปตฺวา สจาหํ ปมาเทน เหนฺจฺจา โอรโรหิตฺกาโม โหมมิ
 นิวาเรยฺยาถ มนฺติ วตฺวา สตฺตเม ปาสาทเตล สิริคพฺเพ นิสฺสีทิ ฯ สตฺถา ตํ
 ปวตฺตี สฺตฺวา ภิกฺขเว สฺปฺปพฺพุโธ น เกวลํ ปาสาทเตล เวหาสํ อฺปฺปิตฺติวา
 อากาเส วา นิสฺสีทฺตุ นาวาย วา สมฺมทฺธิ ปกฺขนฺทฺตุ ปพฺพตฺนฺตรํ วา ปวิสฺตุ
 พฺพุชานํ กถาย ทฺวิธาภาโว นาม นตฺถิ มยา วุตฺตญฺจฺจาเนยฺว โส ปจวี
 ปฺวิสิตฺสฺสตีติ วตฺวา อนฺุสนฺธิ ฆญฺเฏตฺวา ฆมฺมํ เทเสนฺโต อิมํ กถมาห

น อนฺตฺลิกฺเข น สมฺมทฺทฺมชฺเณ
 น ปพฺพตฺานํ วิวรํ ปวิสฺส
 น วิชฺชเต โส ชคตฺิปฺปเทโส
 ยตฺรญฺจิตฺตํ นปฺปสฺเหยยฺ มจฺจฺจฺติ ฯ

ให้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๓

แปล มครเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. ได้ยินว่า อ. เจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะนั้น ทรงผูกแล้ว ซึ่งความอาฆาต ในพระศาสนา ด้วยเหตุ ท. ๒ เหล่านี้ คือ อ. พระสมณะผู้โคดมนี้ ทิ้งแล้ว ซึ่งริดา ของเรา เสด็จออกแล้วด้วย ยังบุตร ของเรา ให้บวชแล้ว ตั้งอยู่แล้ว ในฐานะแห่งบุคคลผู้มีเวร ของบุตรของเรานั้นด้วย ทรงดำริแล้วว่า อ. เรา จักไม่ให้ เพื่ออันเสด็จไป สู่ที่เป็นที่นิมนต์แล้วจึงเสวย แก่พระสมณะผู้โคดมนั้น ในกาลนี้ ดังนี้ ทรงปิดแล้ว ซึ่งหนทางเป็นที่เสด็จไป ประทับนั่งค่อมอยู่แล้ว ซึ่งสุรา ในระหว่างแห่งถนน ในวันหนึ่ง ๆ ครั้งนั้น ครั้นเมื่อพระศาสนา ผู้อันหมู่แห่งภิกษุแวดล้อมแล้ว เสด็จมาแล้ว สู่ที่นั้น อ. ราชบุรุษ ท. กราบทูลแล้วว่า อ. พระศาสนา เสด็จมาแล้ว ดังนี้ แก่เจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะนั้น ๆ อ. เจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะนั้น ตรัสแล้วว่า อ. ท่าน ท. จงไป ข้างหน้า อ. ท่าน ท. จงกราบทูลว่า อ. พระสมณะผู้โคดมนี้ เป็นผู้แก่กว่า กว่าเรา ย่อมเป็น หามิได้ ดังนี้ แก่พระสมณะผู้โคดมนั้น อ. เรา จักไม่ให้ ซึ่งหนทาง แก่พระสมณะผู้โคดมนั้น ดังนี้ แม้อันราชบุรุษ ท. กราบทูลอยู่ บ่อย ๆ ประทับนั่งตรัสแล้ว เหมือนอย่างนั้นนั่นเทียว ๆ อ. พระศาสนา ไม่ทรงได้แล้ว ซึ่งหนทาง จากสำนัก ของพระเจ้าลุง เสด็จกลับแล้ว จากที่นั้น ๆ อ. เจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะเมื่อนั้น ทรงส่งไปแล้ว ซึ่งบุรุษผู้เทียวไป คนหนึ่ง ด้วยพระดำรัสว่า อ. ท่าน จงไป อ. ท่าน ฟังแล้ว ซึ่งวาจาเป็นเครื่องกล่าว ของพระสมณะ ผู้โคดมนั้น จงมา ดังนี้ ๆ แม้อ. พระศาสนา เมื่อเสด็จกลับ ทรงกระทำแล้ว ซึ่งการเยี่ยม ผู้อันพระเถระชื่อว่าอานนท์ ทูลถามแล้วว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ อ. อะไรหนอแล เป็นปัจจัย แห่งอันกระทำซึ่งการเยี่ยมให้ปรากฏ ย่อมเป็น ดังนี้ ตรัสแล้วว่า

ดูก่อนอานนทฺ อ. เธอ ย่อมเห็น ซึ่งเจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะหรือ
 ดังนี้ ฯ อ. พระเถระชื่อว่าอานนทฺ กราบทูลแล้วว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
 อ. ข้าพระองค์ ย่อมเห็น ดังนี้ ฯ อ. พระศาสดา ตรัสแล้วว่า อ. กรรมอันหนัก
 อันเจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะนั้น ผู้ไม่ทรงให้อยู่ ซึ่งหนทาง
 แก่พระพุทธเจ้า ผู้เช่นกับด้วยเรา กระทำแล้ว อ. เจ้าศากยะ พระนามว่า
 สุปปพุทธะนั้น จักเข้าไป สู่แผ่นดิน ในที่ใกล้แห่งเชิงแห่งบันได ในภายใต้
 แห่งปราสาท ในวันที่ ๗ แต่วันนี้ ดังนี้ ฯ อ. บุรุษผู้เที่ยวไป ฟังแล้ว ซึ่งวาจา
 เป็นเครื่องกล่าวนั้น ไปแล้ว ผู้สำนัก ของเจ้าศากยะพระนามว่าสุปปพุทธะ
 ผู้อันเจ้าศากยะ พระนามว่าสุปปพุทธะนั้น ตรัสถามแล้วว่า อ. คำอะไร
 อันหลาน ของเรา ผู้เมื่อกลับไป ตรัสแล้ว ดังนี้ กราบทูลแล้ว ซึ่งคำอัน
 อันตนฟังแล้วอย่างไร ฯ

แปล โดยอรธ

๒. เจ้าสุปปพุทธะนั้น ได้สดับคำของจารบุรุษนั้นแล้ว ตรัสว่า บัดนี้
 หลานของเรา จะมีการพูดผิด ก็หามิได้, คำที่เธอตรัส ต้องเป็นอย่างนั้นแน่แท้,
 แม้เมื่อเป็นเช่นนั้น คราวนี้ เราจักจับผิดเธอ ด้วยการพูดเท็จ, เพราะเธอไม่ตรัส
 กะเรา โดยไม่เจาะจงว่า เจ้าสุปปพุทธะ จักถูกธรณีสูบ ในวันที่ ๗ (แต่) ตรัสว่า
 จักถูกธรณีสูบ ที่ใกล้เชิงบันได ภายใต้ปราสาท, บัดนี้ ตั้งแต่วันนี้ไป เราจักไม่
 ไปที่นั่น, เมื่อเป็นเช่นนั้น เราก็จักไม่ถูกธรณีสูบในที่นั้นแล้วข่มขี้เธอ ด้วยการ
 พูดเท็จ ฯ ท้าวเธอ รับสั่งให้พวกมหาดเล็กขนเครื่องใช้สอย ของพระองค์ทั้งหมด
 ขึ้นไว้บนปราสาท ๗ ชั้น ให้ชักบันไดออก ให้ปิดประตู ตั้งคนแข็งแรงไว้
 ที่ประตู ประตูละ ๒ คน ตรัสว่า ถ้าเราประสงค์จะลงไปข้างล่าง ด้วยความ
 พลังพลอ, พวกเจ้าพึงห้ามเราเสีย ดังนี้แล้วประทับนั่งในห้องอันเป็นสิริ
 บนพื้นปราสาทชั้นที่ ๗ ฯ

พระบรมศาสดา ทรงสดับความเป็นไปนั้นแล้ว ตรัสว่า ภิกษุทั้งหลาย
 เจ้าสุปปพุทธะมิใช่จะนั่งบนพื้นปราสาทอย่างเดียว, (ต่อให้) เหาะขึ้นไป

สู่เวหาส นั่งในอากาศก็ตาม, แล่นเรือไปสู่สมุทรก็ตาม, เข้าไปชอกเขาก็ตาม, ธรรมดาว่า พระดำรัสของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย จะเป็น ๒ ไม่มี, ท้าวเธอจักถูก ธรณีสูบในสถานที่เรากล่าวไว้นั้นแหละ เมื่อจะทรงสืบต่ออนุสนธิแสดงธรรม จึงตรัสพระคาถานี้ว่า

ผู้ที่ดำรงอยู่กลางหาว ผู้ที่ดำรงอยู่ท่ามกลางสมุทร

ผู้ที่เข้าไปช่องเขาดำรงอยู่ พึ่งพ้นจากความตาย หามิได้

ส่วนแห่งแผ่นดินที่บุคคลดำรงอยู่ จะไม่พึงถูกความตาย

ครอบงำ ไม่มี ฯ